
UNIVERSITAS

OKT. 6-12

TARTALOM:

ÚJ-ra jelentkezünk

Mcs.-ok

Kirándulások

sport

Szerkesztő: Tájékoztatói Munkacsoport

Felelős kiadó: Kovács Attila

U J - ra jelentkezünk!

Uj tanév, Uj hall-
gatók, Uj oktatók, Uj
hírek, Uj előadások,
Uj és változatlanul
"vérre menő" sportküz-
delmek a salakon.....

Mindenhöz Uj és
főleg régi, informáci-
óra éhes hallgatók tö-
mege, akiket a T.O.
/Tanulmányi Osztály/
által nyújtott tájékoz-
tatás /ld. Tanrend/ nem
elégít ki. Ebből követ-
kezik, hogy ők várják
az érdekesnél érdeke-
sebb programokról a hí-
reket. E hiányosságok
pótlására jelent meg
UJ-ra a SZOTE kicsi, de
kedvelt lapja, az
UNIVERSITAS;

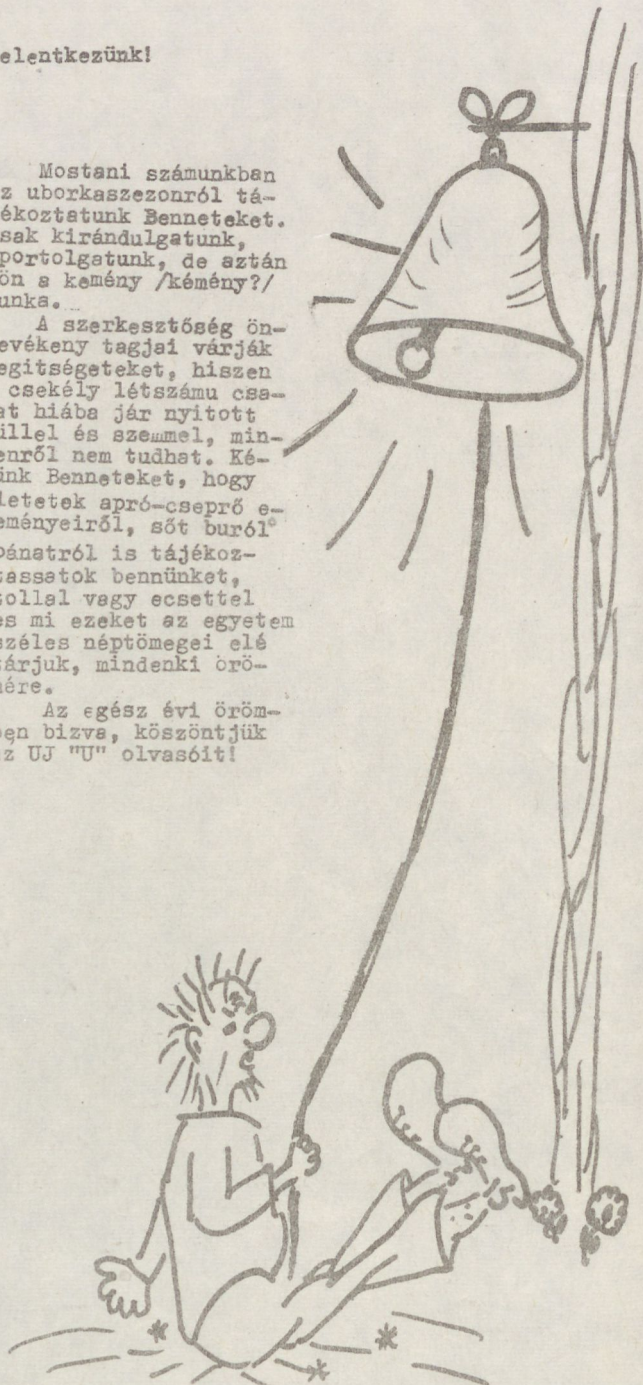
Eddig csak arról
írtam, hogy minden, de
minden Uj /kivéve a
szerkesztőség rozoga
írógépeit/. A bűn fogal-
mától ez még messze jár,
legfeljebb a stilisz-
tika ellen való véték
fogalmát meríti kb. A
lényeg az, hogy mindezt
egy vadonatúj szerkesz-
tői gárda nevében ír-
tam, akik kicsit elfo-
gultan, de rendkívül
lelkesen írták - nyír-
ták - vágták - rajzol-
ták össze ezt a számot.
Bizunk benne, hogy az
elkövetkező hetek Uni-
versitásaiban nemcsak
a diákok, de oktatóink
és egyetemünk dolgozói
is sok érdekeset olvas-
hatnak.

Mostani számunkban
az uborkaszazonról tá-
jékoztatunk Benneteket.
Csak kirándulgatunk,
sportolgatunk, de aztán
jön a kemény /kémény?/
munka....

A szerkesztőség ön-
tevékeny tagjai várják
segítségüket, hiszen
e csekély létszámú csa-
pat hiába jár nyitott
füllel és szemmel, min-
denről nem tudhat. Ké-
rünk Benneteket, hogy
életetek apró-cseprő e-
seményeiről, sőt buról"

bánatról is tájékoz-
tassatok bennünket,
tollal vagy ecsettel
és mi ezeket az egyetem
széles néptömegei elé
tárjuk, mindenki örö-
mére.

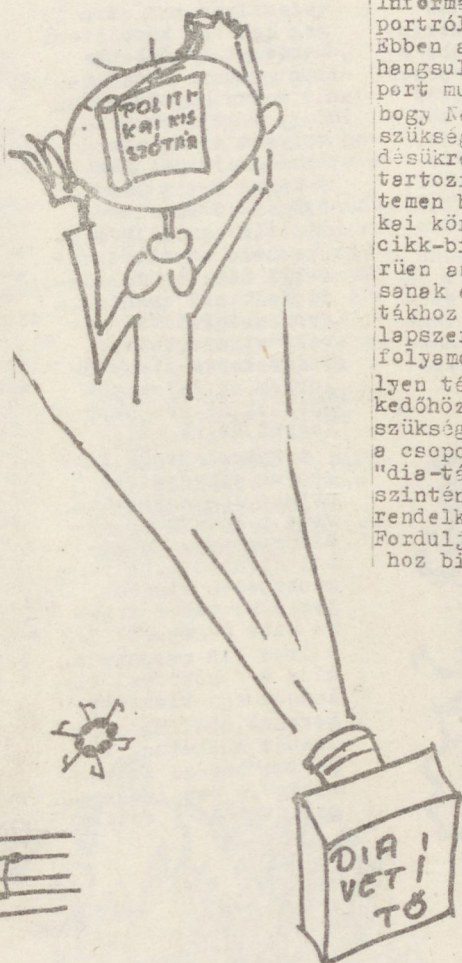
Az egész évi öröm-
ben bizva, köszöntjük
az UJ "U" olvasóit!

Mes.-ok

Az Irodalmi Színped ebben az évben folytatja munkáját. Reméljük egyre többen érdeklődtek a műsorok után, és talán vannak köztetek olyanok is, akik szívesen vennének részt a munkájában is. Akár színészi, akár írói, diszletezői stb. minőségben. Kedden este /okt.7./ 20 órakor a Semmelweis Kollégiumban toborzó nyilvános próbát tart a "társulat", amelyre meghív minden érdeklődőt. A továbbiakban is minden héten kedden lesznek próbák, és ha valaki évközben jön rá ilyen irányú ambícióira, a színped szívesen lát mindenkit. A keddi találkozáson szó lesz a színped további terveiről is.

Tevély telán nem tudtunk eléggé az egyetemen működő Politikai Információs munkacsoportról és munkájáról. Ebben az évben nagyobb hangsúlyt is kap a csoport munkája, és lehet, hogy Nektek is nagyobb szükségetek lesz működésükre. A munkájukhoz tartozik, hogy az egyetemen beinduló politikai köröknek "könyvcikk-bibliográfia" szerűen anyagot biztosítsanak előadásokhoz, vitákhoz. Ugyenigy az alapszervezeteknek, évfolyamoknak, és egyes ilyen témához vagy vetélkedőhöz anyagra van szükségük. Rendelkezik a csoport politikai "dia-tár"-rel is, amit szintén szívesen bárki rendelkezésére bocsát. Forduljatok a csoport-hoz bizalommal!

KI -

A kirándulás néma csenddel és várakozással kezdődött, hátha a negyven fős alepszer vezetőből tiszteletét teszi még valaki körünkben. A várakozás, mint ez később kiderült felesleges volt, mert megfogva bár, de törve nem tizen ezee kilencen elindultunk Vásárhely felé. Itt támadt fel bennünk az a gondolat, hogy jó lenne ha nem kéne vonat-költséget fizetni, és

valamilyen más úton is meg lehetne közelíteni Mártélyt. Az ötletgegeg csoport rövid idő múlva úgy döntött, hogy a gőzmeghajtás helyett az egyszerű lábmeghajtásra tér át. A végén ugyanis lessz gőszőlges az izzadság miatt. A biciklik megszerzése egyik vásárhelyi társunk feladata volt, aki zseniális gyorsasággal tíz kerékpárt szerzett. Máris kereközünk: "Előttem ut, hátam mögött ut, de nem akér fogyni. Végre cél!

A gyorshajtású járgányok elhelyezése után a csónakszerzés volt a következő akcióprogram. A munkától elfáradva, és természetesen kiszomjazva az ember ivásra adta fejét. Jól feltöltve kis csepstünk, élén a főnöknővel elindult egy tisztást keresni, ahol majd szelonnát süthetünk - persze "hesszu ez ut odáig", a nap is reggelizőre jár, ezért

kis batyunkból előszedtük az apukák vagy magunk által készített hamubesült reggelit. Néhányan ettek is belőle. Meg is bánták! Miután a pecsek a túlfeszültség állapotába kerültek, a hölgyek aggódva, hogy elhiznak, a fiuk motogotva, hogy milyen sportosak, elkezdődött a csónakázás. Az első nehéz csónakja úgy lendült hol előre, hol hátra, hol körbe, mint egy lókhajtásos csiga. Kimerülve a megerőltető harci feladattól és főleg kimelegedve lubickelást javasoltunk. A Tisza hűsítő hullámsiba vetve magunkat pihentük ki az evezők által feltört

INDULÁS

302

RÁNDULÁS

kéz fájdalmait. Majd mint a neposcsibék ültünk ki a napra szaradni, bár akadt aki nek nem volt erre szüksége, mert külön FKK-t

nyitva, gatyahiányban szenvedve fürdött, és közismert, hogy a bőrnedrág hamar szárad, ha nem marhabőr. Miután

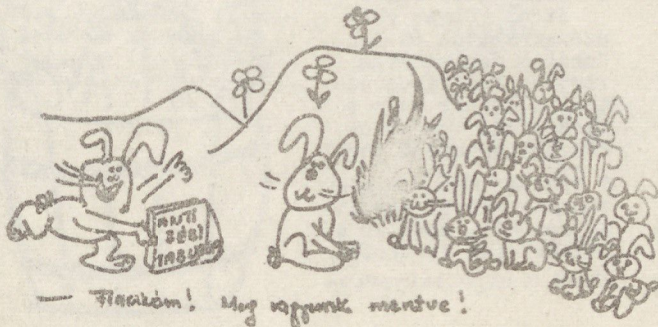
a nap delelőre hégott és a mi gyomrunkban is meghúzták a vészheringot, rózsásra pirulva fogtunk a rózsgyűjtéshez, hogy szelonnánkat is hozzánk hasonlóvá tegyük. Régi óceinkhez hasonlóan kuporegtük körbe a tüzet, és ki mit sütött magának, azt ette meg. Ezután újra a reggeliekhez hasonló gondolatok győztek a térsésséget, így mindenki kemény evezéshez kezdett.

ami már jobban ment, mint az első próbálkozásakor. Miután a nap kezdett szemünk elé állítani, és a tájat homály lepte el, leadva a csónakokat az az ötlet támadt fel bennünk, hogy haza kell mennünk.

Újra előttem az út, hátam mögött út és valahogy Vásárhelyre érkezünk. Itt szétváltak utjeink, a hátralevő kilométereket ki

busszal, ki reménykedő lévén stoppal tette meg.

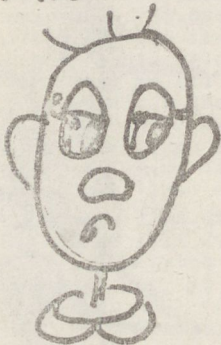
Ezután csak jó pihenés várhatott ránk, a meleg ágyikőben, és kezünkön levő hólyagjeink ápolása.

Puszte, tó, kanallagémek, gémeskutak, halászlé. Valehogy így élt csoporttársaink emlékezetében a Fehértói autósársas és környéke. Persze ha ehhez hozzászámítjuk a szürke-barátokat akkor a kép egyre jobban elsötétül. Mint ahogy az valójában be is következett, azon egyszerű oknál fogva, hogy Bálastyán jutott eszünkbe, hogy nem Pestre akartunk utazni. A kaulauz nagylelkűen elengedte a viteldijkülönbözöt kifizetését, de még ma sem értjük ki csenhette el Palphy kártyapakliját, amelyet

OK

MÁS NAP

minden eshetőségre számitva magával hozott.

Igy aztán a bibickek látványa helyett be kellett érünk a szembejövő teher- és személyautók fényszórójával és dudálásával. Ez utóbbit a velünk jött lányoknak köszönhattuk. Néhány óras séta után, amelyet utólag a sportvállalásunkba is belevettünk, roskadtan ültünk a Halászosárda előtti padra. Hely ugyanis nem volt. Miután összenéztük a fegyverviselésre alkalmas férfiakat, rájöttünk, hogy a szelidebb módszerrel hamarabb sikerül asztalt szerezni. Ez abból állt, hogy az ember szentelenségéhez mértelen leáll vagy leül egy asztalhoz és szemének villogtatásával serkenti gyorsabb ebbésre az ottlevőket.

Csekély félórai munkával az asztalhoz ültettünk és elkezdődött az evés ivás. Ez utóbbi egyes személyekre korlátozódott, de azok medicusokat megszegyentő módon oltották a bennük duló tüzeket. Miután a kártya élvezett, beszélgetni

kezdtünk, csak egyesek szólni akartak a primásnak, hogy ne olyan hangosan, mert nem tudnak angolul társalogni ebben a zajban. Nem is csoda, mert csöndben sem értették egymást mindig. Ennekelni nem tudtunk, pedig a mellettünk levő női asztal olyan dalokat énekelt, amelyre

egyik kolleginánknak az arcába tódult mind a három liter vére.

Ettől többen vérszemet kaptak és mindenáron meg akarták tanulni a medicus nőtákat. Ez már csak a visszafelé vezető uton történhetett meg.

A buszban nem kis közönségsikerrel zárult a bemutató, azonban a kalauz élve az utolsó járat monopolhelyzeté-

vel beszüntette az előadást. A Marx téren néhány szigorubban ellenőrzött medica gyors léptekkel távozott, de a többiek töretlen jókedvvel folytatták a dorbézolást. És ez csak akkor ért véget, mikor a Stefánián a fáradtságtól már hirtázní sem tudtunk. A kirándulás tanulságaként azt a következtetést vonhatjuk le, hogy pénz nem nehéz összeszedni azoktól, akiknek nincs, vagy sajnálják.

/kf/

Kabay-Kupa

Szeptember 29-én rendezték meg a gyógy-szerészek a hagyományos Kabay-Kupát.

Apróbb technikai nehézségek után /leeresztett az egyetlen kosárlabda/, 9 órákor sikerült elkezdni a mérkőzéseket. Minden évfolyam kellő számban képviseltette magát, csupán az I. évfolyam nem tudott fiú foci-csapatot kiállítani /emberhiány miatt/

Három pályán, párhuzamosan folytak az összecsapások, kézilabda, kosárlabda és labdarugás. Kéziben a III. évesek nyertek, kosárban a másodévesek és hajszállal fociban a IV. évesek verték meg a lekésen játszó II. éveseket.

Délután ping-pong mérkőzések zajlottak le a Jancsóban. A tollaslabda mérkőzések hálós, de leginkább terem hiányában elmaradtak.

Osszesítve a pontokat, a II. évfolyam nyerte a Kabay-Kupát, második és harmadik holtversenyben a III. és IV. évfolyam, s kissé leszakadva az I. évfolyam.

A jó szervezésért, a sportnap gördülékeny lebonyolításáért Bordás Annát, kari sportfelelőst feltétlen dicséret illeti.

Foci-kupa ürügyén

A szeptember végi "vénasszonyok nyara" nemcsak a strandokra csalta ki a nyári üdülésbe "beleráradt", de a tanulásba még nem belerázódott diákokat, hanem a sportpályákra is.

Ha valaki szeptember 25-26-án délután kilátogatott a SZOTE sportkombinátjába, pezsgő életnek lehetett

szentanuja. A bines kézilabda, labda és tenisz vígan pattogtatta, a vörössalak labdarugó pályán a IV. ok-sok "öl fociküzdelmé zaj. Ezt a pályát állrúl a véletlenül vetődött, és a cuktat "fanatikus buzditó drukkere nagyobb hada. S bánták meg, hogy strandolás helye a formáját választék az aktív kilódásnak. Hogy naktív ez a kikapdás, holott a nénem is fociztak? szerű a magyaraz. Ha valaki a Jancsólégium felől akamegközelíteni a kombinátot, márp a többség erről, kénytelen volt k"hegymászason" rvenni, mivel cse lehet a pálya mevasuti töltés tulajdonára kerülni a töltés olyan m hogy ajánlatos m

szása előtt turabakan-
csot, cölöpöket és
hegymászó köteleket is
beszerezni. Ha az esős
idő beköszönt, a hely-
zet tovább bonyolódik.
A megoldás, ezt hiszem
kézenfekvő: Bár a sport-
pályák a Tisza-part fe-
lől is megközelíthetők,
mégis, a diákság össze-
fogásával, társadalmi
munkában lehetne építe-
ni egy használható fel-
ét lejárót a vasúti töl-
tés két oldalán, ha en-
nek egyéb akadálya nincs.

A "hegymászásban
megedződött" nézők nem
csalódtak a foci-cseme-
gében. A játék kupa
formában, két nap alatt
zajlott le körmérkőzéses
rendszerben. A negyedé-
ves fiúk két-két csoport
egyesülésével öt csapa-
tot alkottak. Az erővi-
szonyok körülbelül ki-
egyenlítették voltak.
A 2 x 15 perces játé-
kidő alatt, tulzás nél-
kül állíthatjuk, fel-
vonultatták a labda-
rugás minden szépségét.
Igazi sport volt ez,
melyet csupaszív amatő-
rök játszottak. Talán
ez a szívvel teli aka-
rás tetti igazi sport-
tá azt a labdarugást,
melyet az "álprofik"
vagy "álamatőrök" nálunk
és másutt is sok eset-
ben száműznek a tisz-
ta sportok népes tábo-
rából.

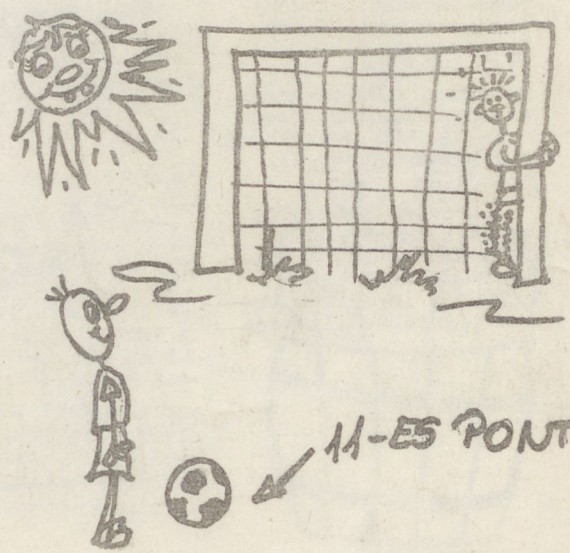
A heves összecsa-
pásokkal és a bekapott

gólok utáni pillanatnyi
"üzemzavarral" tarki-
tott küzdelem sokszor
olyannyira felkavarta
a száraz és puha vörös
salakot, hogy a nézők
vágató pusztai ménes
közelségében érezhet-
ték magukat. Mindezen
talán a pálya többszö-
ri locsolásával lehet-
ne segíteni, persze
csak száraz időben. Az
azonba, hogy szemünk-
szánk tele lett porral,
semmit sem von le a ki-
tűnő rendezés értéke-
ből, melyért Borkó
Rezső vezetésével a
13-as csoport dicsér-
hető.

A kupa sorsa az
utolsó mérkőzésig nyílt
maradt. Végül is:
I. /1-4 cs./ 6 pont
II. /13-14 cs./ 5 pont
III. /9-10 cs./ 5 pont
Góllövő lista:
5 gólos: Borkó /13-14/
Gál /9-10/
4 gólos: Rakusz /1-4/
Egy büntető rugás
is volt, ezt Borgulye
/2-3 cs./ bravúrral
kivédte.

E nagy sikert ara-
tott villámtorna és a
lebonyolítás módja né-
szerűbbnek bizonyult,
mint a korábbi, cso-
portok közötti egye-
nes - kieséses forma.
Ha a többi évfolyam is
követi ezt a példát,
akkor a SZOTE sport-
kombinátja újra sike-
res rendezvényektől
lesz hangos.

/BP/

11-ES PONT